

Nr 20

Av herr **Elofsson, Gustaf, m. fl.**, om viss ökat statlig stöd för den svenska tobaksnäringen.

(Lika lydande med motion nr 107 i Andra kammaren)

Den svenska tobaksodlingen är mycket gammal och har tidigare förekommit i olika delar av landet men är numera huvudsakligen begränsad till Kristianstadstrakten samt bedrivs i mindre skala i södra Hallands och Blekinge län. Odlingen är i huvudsak ett husägar- och småbrukarintresse, då flertalet av de ca 700 odlarna har mindre än 0,5 ha odling. Mer än 500 odlare har mindre areal än 0,25 ha. Sammanlagt räknar man med att mer än 1 000 familjer i Kristianstadstrakten har sysselsättning i odlingen, och det ger dem betydelsefulla inkomsttillskott. De senare årens prisstegringar, särskilt beträffande arbetskraften, har ställt odlingen inför stora svårigheter, eftersom odlingen icke i nämnvärd utsträckning kan mekaniseras, utan såväl sättnings, hackning, toppning, tjuvning och skördearbete måste fortfarande utföras manuellt.

Med bifall till proposition 192 beslöt 1924 års riksdag, att den tidigare utgående tullen på obearbetad tobak och färdiga tobaksvaror skulle upphävas och inarbetas i den för färdiga tobaksvaror utgående skatten. Tobakstullen utgick tidigare med 1 krona per kg. Dess syfte att skydda den inhemska tobaksodlingen tillgodosågs på så sätt, att i monopolförordningen infördes en föreskrift om att för varje kg av inom riket odlad tobak, som monopolets utövare inköper för tillverkning av tobaksvaror, skulle monopolets utövare i den ordning Konungen bestämmer tillgodoföras ett belopp av 80 öre. Denna bestämmelse finns oförändrad i gällande lag nr 346 år 1943 angående statsmonopol och tillverkning och import av frövara av tobaksvaror.

Som framgår av ovanstående ansågs det år 1924 nödvändigt att stödja den inhemska tobaksodlingen, och sedan den tiden har ingenting förekommit som skulle kunna ge anledning till borttagande av stödet till odlingen. Däremot har penningvärdet sedan den tiden utsatts för mycket stark försämring, och i ännu högre grad har arbetslönerna stigit. Sålunda har arbetslönerna mer än tiodubblats sedan år 1924. Med hänvisning till att arbetslönerna utgör ca 60—70 procent av omkostnaderna för odlingen och att priset på tobaken under denna tid stigit endast från kr. 1: 35 till kr. 4: 72, d.v.s. ca 3½ gånger, framgår det tydligt att odlingen för närvarande är i ett synnerligen ogynnsamt läge.

De oförmånliga priserna på den skördade tobaken har medfört att odlingsarealerna minskat år från år. Odlingen har emellertid väl följt med utvecklingen och har en förhållandevis hög standard. Växtförädlingen har fått fram nya värdefulla tobakssorter, av vilka flera anses kunna användas vid tillverkning av rökvara.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att höja det statliga stödet för svenskodlad obearbetad tobak från nuvarande kr. 0: 80 till kr. 3: — per kg.

Stockholm den 15 januari 1962

G. Elofsson

N. Yngve Nilsson

N. Elowsson

Sten Åkesson